

[Ministeren for Grønland]

bringning af varer, selv om afspærringen ikke er til hinder for gående færdsel til eller fra ejendommen. Bestemmelsen antages endvidere at finde anvendelse, selv om afspærringen ikke ganske udelukker, men dog vanskeliggør adgangen til eller fra ejendommen.

På steder, hvor der kan rejses tvivl om, hvorvidt politivedtægten er gældende, kan der efter omstændighederne være tale om ulovligt ophold på privat område eller »husfredskrænkelse«, hvilke forhold kan være ulovlige efter den grønlandske kriminallovs § 69, som har følgende ordlyd: »For husfredskrænkelse dømmes den, som trænger sig ind i fremmed hus, husrum eller skib eller på andet ikke frit tilgængeligt sted, eller som værgør sig ved på opfordring at forlade fremmed grund«. En overtrædelse af disse bestemmelser skal forfølges af politiet, jfr. den grønlandske retsplejelovs § 17, hvorefter politiets opgave er at opretholde sikkerhed, fred og orden, at påse overholdelsen af love og vedtægter samt at foretage det fornødne til forhindring af forbrydelser og til efterforskning og forfølgning af sådanne.

En såkaldt fysisk blokade, der hindrer adgangen til eller fra en virksomhed, kan således være i strid med straffelovgivningen.

Jeg vil gerne til slut igen fremhæve, at der med hensyn til såkaldte fysiske blokaders lovlighed ikke er større forskel på retstilstanden i Danmark og Grønland.

Til *handelsministeren* (21/11 77) af:

Alfred Hansen (DR):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om den kontante nytteværdi af placeringen af offentlige repræsentanter i bank- og sparekassebestyrelser og -tilsynsråd og om den organiserede information mellem ministerium, bank- og sparekassetilsyn samt de pågældende offentlige repræsentanter, der sikrer en nyttiggørelse og dermed retfærdiggørelse af sidstnævntes tvangsplaceringer ud over benværdier?«

(Spm. nr. 184).

Begrundelse.

Tvangsplacering af bestyrelses- og tilsynsrådsrepræsentanter i banker og sparekasser har åbenbart givet en række personer med tilknytning til især visse politiske partier vel-

aflagte poster, men der forekommer ikke at være dokumenteret ét eneste eksempel på, at offentligheden har haft nytte af dette system.

For dels at få ministerens vurdering af nytteværdien lagt til grund for en overvejelse om, hvorvidt disse poster bør afskaffes, dels samtidig at få et erfaringsmateriale for vurdering af, om systemet bør overføres til andre områder såsom forsikringsvirksomhed som tidligere af regeringen foreslået, er spørgsmålet stillet.

Besvarelse (6/12 77):

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

1. Udnævnelse af de offentlige repræsentanter gælder for 4 år ad gangen og foretages på grundlag af indstillinger fra kommunalbestyrelser eller amtsråd efter retningslinjerne i den betænkning, som folketingets erhvervsudvalg den 14. marts 1974 afgav om forslaget til lov om banker og sparekasser. Det blev heri anført, at i sådanne tilfælde, hvor handelsministeren under hensyntagen til et pengeinstituts særlige lokale tilknytning anser lokal bistand til udpegelsen eller en lokal indstilling for at være påkrævet, forudsættes henvendelse herom rettet til vedkommende primær- eller amtskommune. I øvrige tilfælde forudsættes udnævnelsen foretaget uden forudgående indstilling.

Kredsen af de offentlige repræsentanter, der er af et antal på omkring 250, må siges at have en alsidig sammensætning med forskellig baggrund i erhvervsmæssig stilling som erhvervsdrivende, lønmodtager m. v. Særlig vægt er lagt på, om de pågældende på andre områder har vist interesse for og indsig i samfundets anliggender.

Udnævnelserne sker ud fra det grundsynspunkt, at der bør etableres en alsidig repræsentation for samfundet i pengeinstitutternes bestyrelser og i øvrigt under hensyntagen til udtalelserne om offentlige repræsentanter i den nævnte betænkning, hvori det blev fremhævet, at udpegningen af det offentliges repræsentanter forudsættes at ville ske under hensyntagen til, at de skal have til opgave positivt at varetage offentlige interesser og synspunkter. Fremfor speciel faglig indsigt må der lægges vægt på, at de pågældende besidder almene kvalifikationer grundet i en erfarings og placering, som må anta-